

ACȚIUNILE TACTICO-OPERATIVE ALE FORMAȚIUNILOR DE SALVATORI-POMPIERI LA STINGEREA INCENDIILOR

**Autori: Mihail CAPRĂ, lect. sup. univ.
Galina CAPRĂ, lect. univ.**

Universitatea Tehnică a Moldovei

Abstract: *Lucrarea se referă la managementul acțiunilor tactice de localizare și stingere a incendiilor din țările străine (Rusia, Germania, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie), la analiza amplă a acțiunilor tactice de intervenție a formațiunilor de salvatori-pompieri și formularea sarcinilor ce stau în fața efectivului de luptă. Sunt studiate particularitățile acțiunilor tactice ale pompierilor din Republica Moldova prin metoda de încercuire și stingere pe frontul incendiului cu includerea forțelor și mijloacelor necesare pentru localizarea și lichidarea incendiului.*

Cuvinte cheie: *pericol de incendiu, acțiuni tactice, localizarea incendiului, lichidarea incendiului, zonă de stingere, zonă de protecție, mijloace de stingere, debitul substanțelor de stingere.*

Creșterea continuă a pericolului de incendiu în mediul urban, dictează necesitatea de a majora eficacitatea sistemelor de securitate la incendii a obiectivelor și necesită realizarea unui complex de activități. În acesta, o însemnătate deosebită o au principiile și acțiunile tactico-operative ale formațiunilor de salvatori-pompieri la localizarea și lichidarea incendiilor.

Stingerea incendiului poate fi realizată într-o singură etapă sau mai multe. Analiza incendiilor demonstrează, că toate tipurile de acțiuni tactico-operative ale formațiunilor se deosebesc după metodele tactice de realizare. Fiecare țară folosește metodele și tacticile sale de localizare și stingere a incendiilor.

Managementul acțiunilor tactice de localizare și stingere a incendiilor a formațiunilor de pompieri din țările străine (Rusia, Germania, Statele Unite ale Americii, Marea Britanie) este un ghid pentru formațiunile de salvatori-pompieri ale Serviciului Protecției Civile și Situațiilor Excepționale din Republica Moldova în activitatea lor profesională. Experiența bogată a acestor țări este folosită pe larg în acțiunile tactice ale formațiunilor de pompieri din țara noastră.

În SUA metoda folosită la stingerea incendiilor se bazează pe modul de viață în orașele americane. Este folosit, îndeosebi, procedeul lansării unui număr mare de jeturi puternice de mijloace stingătoare de la distanță. Clădirea este inundată cu cascade de apă. Anume în SUA sunt folosite țevi-monitoare cu productivitatea de 200 - 1000 l/s. Această tactică este dictată de o serie de circumstanțe: în primul rând, urmările catastrofale ale incendiilor din cauza străzilor înguste în raport cu înălțimea clădirilor; în al doilea rând, tipic pentru SUA sunt clădirile multietajate cu schelet din oțel cu căptușeală de protecție rezistentă la foc. În ultimii ani, tot mai pe larg se utilizează betonul armat și alte materiale rezistente la foc, dar aceste soluții nu exclud, în unele cazuri, arderea completă a clădirilor.

Pompierii europeni, inclusiv cei moldoveni, folosind distribuitoare lansează mijloacele de stingere de la pompă prin liniile de furtunuri principale către cele secundare (de lucru), americanii dimpotrivă combină mai multe linii de lucru în magistrală pentru aprovizionarea țevilor cu afet sau monitoarelor (tunuri de apă). Lucrări speciale la incendiu (lupta cu fumul, colectarea apei), de regulă, nu se efectuează. Costumele de luptă ale pompierilor asigură protecția contra apei. Autospecialele sunt dotate cu pompe extrem de puternice cu o productivitate sporită, furtunuri de diametre și presiuni mari, tunuri de incendiu etc.

În Germania acțiunile tactico-operative pentru localizarea și lichidarea incendiilor se bazează, în principal, pe demontarea și deschiderea construcțiilor, precum și apropierea maxim posibilă a pozițiilor șefilor de țevă de frontul incendiului și un debit maxim al mijloacelor de stingere. Aceste acțiuni se realizează, indiferent de faza de dezvoltare a incendiului, fără a ține cont de starea bunurilor materiale. Această metodă necesită combaterea produselor arderii și protecția pompierilor de fum și foc. Aceștia sunt dotați cu mijloace individuale de protecție ale căilor respiratorii, capului, corpului. În plus există permanent pericolul de distrugere a obiectivelor cuprinse de foc din cauza distrugerii îmbinărilor structurilor de rezistență. Acest fapt necesită lucrări pentru consolidarea lor. Anume această etapă este cea mai dificilă și periculoasă, care poate duce la creșterea numărului de accidente, în cadrul acțiunilor de localizare și stingere a incendiilor de proporții considerabile.

Efectul maximal la lichidarea incendiilor este atins prin următoarele:

- mărirea numărului echipelor de luptă pe autospeciale cu sporirea posibilităților;
- instruirea temeinică a conducătorilor stingerii incendiilor, pompierilor;
- prezența diferitor instrumente mecanice, electrice, dispozitive de salvare, echipamente de protecție a organelor respiratorii, costume și echipamente de protecție a corpului;
- atenționarea tuturor asupra comportamentului construcțiilor, instalațiilor tehnice în condițiile incendiului.

Organizarea acțiunilor de luptă în *Marea Britanie* se bazează pe principiul, lupta cu arderea deschisă este cu mult mai ușor, decât cu fumul, sau cu focul într-o atmosferă densă de fum. Pompierii pregătiți pentru luptă, sub control dau posibilitatea arderii libere a sectoarelor, numite "benzi de protecție", luând măsuri decisive pentru protecția sectoarelor adiacente. Forțarea și desfacerea construcțiilor se efectuează în direcția propagării frontului incendiului, adică amănunțit se pregătesc condiții pentru lichidare. Această tactică este folosită la incendii în spațiu deschis, cât și în încăperi. Ea este ceva intermediar între metodele americane și germane. Costumul de luptă și echipamentul pompieresc sunt universale, prevăzute pentru protecție împotriva temperaturii, focului și parțial contra apei.

Avantajul metodei engleze:

- universalizarea lucrărilor pompierilor ce necesită un efectiv mai redus;
- siguranță înaltă pentru efectiv la executarea lucrărilor de stingere;
- crearea punctelor de sprijin la obiectivele mari, ce permite micșorarea greutateii autospeciialelor, sporirea mobilității acestora, posibilități de organizare a acțiunilor de intervenție pentru formațiunile benevole de pompieri până la sosirea forțelor principale.

Particularitățile acțiunilor de intervenție ale pompierilor din *Rusia*, inclusiv și din *Republica Moldova* este combinarea tuturor metodelor tactice cercetate anterior. Principala cerință a normelor de securitate la incendiu (NCM) - rezistența maximă la foc a construcțiilor, ce permit timp îndelungat petrecerea lucrărilor de salvare a persoanelor, efectuarea acțiunilor de intervenție mai întâi pe direcțiile decisive, apoi pe celelalte direcții. Concomitent cu acțiunile de înaintare pe direcția decisivă, se efectuează și acțiuni de protecție a locurilor adiacente de la acțiunea factorilor periculoși ai incendiului. În situațiile ce pun în pericol viața pompierilor, efectivul de luptă poate să întreprindă tactica de retragere pe pozițiile inițiale.

Acțiunile de înaintare se execută pe calea concentrării forțelor și mijloacelor pe direcția decisivă, atacul neîntrerupt și hotărât asupra focului cu localizarea și apoi lichidarea incendiului.

Acțiunile de protecție pot fi efectuate în prealabil pe pozițiile pregătite (zone de siguranță, bariere, lacune) sau pe sectoare nepregătite la trecerea din ofensivă în retragerea forțelor de pe direcția decisivă spre pozițiile inițiale. La aplicarea acțiunilor de protecție de obicei se aplică metoda de protecție activă sau pasivă.

În dependență de forma suprafeței incendiului (circulară, dreptunghiulară, unghiulară), direcția răspândirii frontului incendiului, natura dezvoltării incendiului (suprafața constantă – incendiu nepropagabil, suprafața se mărește în timp – incendiu propagabil), acțiunile de atac pot fi de mai multe tipuri:

- spre direcția de răspândire a frontului incendiului;
- în direcția răspândirii frontului incendiului;
- atacul asupra frontului incendiului nepropagabil.

Acțiunile pe direcția de răspândire a frontului incendiului se efectuează la stingerea incendiilor în clădiri, când la sosirea primelor forțe, focul s-a răspândit pe o parte a clădirii. În acest caz se folosește metoda încercuirii și stingerii pe frontul incendiului. Debitul necesar de mijloace de stingere a incendiului în timp este prezentat în fig. 1.

Bibliografie:

1. ТЕТЕРИН И.М. Системы поддержки принятия управленческих решений при тушении пожаров. М.: Академия ГПС МЧС России, 2008. 102 с.
2. ПОДГРУШНЫЙ А.В. *Четыре подхода к тактике тушения пожаров*. М.: Академия ГПС МЧС России, 2003.
3. Пожарные риски. Вып. 2. Динамика пожарных рисков / под ред. Н.Н. Брушлинского. – М.: ВНИИПО МЧС России, 2005. – 82 с.
4. ПОВЗИК Я.С., *Пожарная тактика: Учебник*. М.: ВИПТШ МВД СССР, 1984. 480 с.
5. www.firetactics.com/